

Høst, P. G. C. Jensen, Johnsen, Nellemann, Sehested og Steffensen) om en anden Affattelse af Lovforslaget (se Tillæg B., Sp. 706)

vedtoges med 30 Stemmer mod 19.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tvangsakkord udenfor Konkurs og om Udvidelse af Adgangen til Tvangsakkord under Konkurs.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 671 ff).

Sagen sattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Forbilledet for dette Lovforslag er, som bekendt, en i Norge allerede i flere Aar gældende Lov om Tvangsakkord udenfor Konkurs. Det er jo ikke mere end en Menneskealder siden, at man overhovedet her i Landet indførte Tvangsakkord. Før den Tid var der neppe mange, der tænkte sig, at det vilde lade sig praktisere, at et Flertal af Kreditorer skulde kunne tvinge et Mindredal af Kreditorer til at slaa af paa deres Fordringer, saaledes at Fordringerne blev nedsatte til en bestemt Størrelse. Det blev imidlertid vedtaget i den nuværende Konkurslov, og det har sikkert været til megen Gavn, at man er kommen ind paa det Princip. I første Række naturligvis for Skyldnerne, som derved have faaet deres Forhold saaledes ordnede, at de kunde begynde paa en frisk, men ogsaa til Fordel for adskillige Kreditorer, som derigennem have kunnet slippe fri for en fortsat Konkursbehandling med Omkostninger og de Tab, som kunne flyde deraf. Man har imidlertid savnet en Adgang til at faa en tilsvarende Ordning uden gennem Konkurs. Skyldneren har maattet erklæres fallit, forinden man kunde opnaa at faa sat en Ordning igennem, som kunde binde alle Kreditorer. Man kender jo i meget stort Omfang her til Lands som alle andre Steder Underhaandsakkorder, som Debitor, der ikke er i Stand til at rette for sig fuldt ud, søger at opnaa, en Ordning med Kreditorerne, hvorved de godvillig slaa af

paa deres Fordringer. Det er noget, vi alle kende, og vi vide ogsaa alle, at der er adskillige og ikke saa sjældne Tilfælde, hvor en enkelt eller nogle faa Kreditorer ere i Stand til at forhindre en saadan Ordning, som kan være til Gavn for Skyldnerne og de andre Kreditorer, ja, selv for dem, der modsætte sig den. Undertiden er det af Princip, at nogle enkelte saaledes modsætte sig det, i andre Tilfælde ville de overhovedet slet ikke indlade sig paa at svare, hverken ja eller nej. Et Samtykke skal der til, for at en saadan Ordning helt kan gennemføres. For at raade Bod paa de Ulemper, der flyde af, at man ikke uden gennem Konkurs kan opnaa Adgang til at faa Tvangsakkord, er dette Lovforslag udarbejdet af en dertil nedsat Kommission. Det er i store Træk overensstemmende med den norske Lov, men det afviger dog derfra paa visse Hovedpunkter, af hvilke jeg skal indskrænke mig til at nævne to.

Det første Punkt, jeg vilde nævne, er dette, at man i Norge har en Adgang til blot ved at melde sig til Skifteretten at faa Foranstaltninger iværksatte til Forhandling angaaende Tvangsakkord. Enhver Debitor kan faa det, der behøves ikke nogen Forundersøgelse af hans hele Status og af alle de Forhold, som høre med til at bedømme, hvorledes hans Stilling er, undtagen hvad han selv vil meddele. Han skal oplyse forskellige Ting, give Oplysninger om sin Status, om, hvad han ejer og skylder bort, men en virkelig Undersøgelse, hvorpaa der kan bygges noget, kender man ikke i Norge, man er i Stand til at faa Skifteretten sat i Virksomhed uden at behøve at foretage sig noget saadant i Forvejen. Dette Lovforslag gaar derimod frem paa en helt anden Maade; det forlanger nemlig, at ikke blot Skyldneren selv skal undersøge sine Forhold og give Oversigt derover, men den Oversigt, som han saaledes giver, skal være undersøgt og kritiseret af sagkyndige Mænd. I den Henseende foreslaas det i Lovforslaget, at der af Justitsministeriet skal beskikkes dels fagkyndige Folk, dels regnskabskyndige Folk, der skulle fungere som Tillidsmænd, saaledes at den Skyldner, der vil tænke paa at faa Foranstaltninger i Stand for at opnaa Tvangsakkord, skal henvende sig til en af hver Slags, en Tillidsmand, der er inde i Faget, forstaaer sig paa at bedømme hans Varebeholdning o. s. v., og en regnskabskyndig Mand, der er i Stand til at vurdere Enderesultatet af hele hans Forhold. Saa skal altsaa Skyldneren komme